

HECKLER & KOCH

HK 4

Německá zbrojovka Heckler & Koch dnes patří ke špičkám v oboru vojenských útočných pušek, samopalů a pistolí. Ale v 60. letech to byla téměř neznámá firma se sídlem v Oberndorfu, která si udělala jméno teprve po přijetí pušky HK G 3 do výzbroje Bundeswehru. Krátce potom uvedla na trh svoji první pistolí.

Nová pistole patří do stejné kategorie jako dodnes populární Walther PP. Úmyslem konstruktérů HK bylo udělat pistolí lepší než Walther. Nezačínali úplně od nuly. Zakladatelé firmy byli původně zaměstnanci firmy Mauser. Ta krátce před vypuknutím druhé světové války zavedla do sériové výroby pistolí HSc na náboje 7,65 mm a 9 mm Browning. Při porovnání explozivních nákrusů najdeme hodně podobných součástí a konstrukčních řešení.

Heckler & Koch HK 4 ale není pouhý Mauser v moderním kabátě. Konstrukteři firmy Heckler & Koch nebyli a dodnes nejsou příliš zatíženi tradicemi. Využili toho, že Mauser na rozdíl od Waltheru nemá hlavěň pevně spojenou s rámem. Číslo 4 v označení modelu pak neznamená, že jde o 4. typ. Napovídá, že HK může používat čtyři druhy nábojů: 9 mm K (380 Auto), 7,65 mm Browning, 6,35 mm Browning a 22 LR. Nejzajímavější ale je, že všechny náboje s velmi rozdílným průměrem dna nábojnice a energií zpětného rázu zvládne HK 4 s jedním závěrem. Mění se pouze hlavěň s vratnou pružinou závěru a zásobník.

Technicky je HK 4 samonabíjecí pistole s neuzamčeným (dynamickým) závěrem. Vratná pružina závěru je navlečená na hlavni. Hlavěň má v zadní části hranolové zesílení se dvěma výstupky, které zapadají do rámu. Do předního z výstupků zabírá hrana výkyvného čtvrtkruhového segmentu, skrytého v rozšířené přední části lučičku (Mauser HSc má místo segmentu visle posuvný blok). Spoušťový a bicí mechanismus je dvojčinný s vnějším kohoutem. Návaznost na Mauser HSc je dobře viditelná. Typické je řešení kohoutu téměř čtvrtkruhového tvaru, skrytého ve výřezu závěru, s nepatrně vyčnívajícím palečnickem. Závěr je tvarově téměř shodný s Mauserem. Některé detaily napovídají, že konstruktéři využili zkušeností z výroby takzvaných „náhradních pistolí“ na

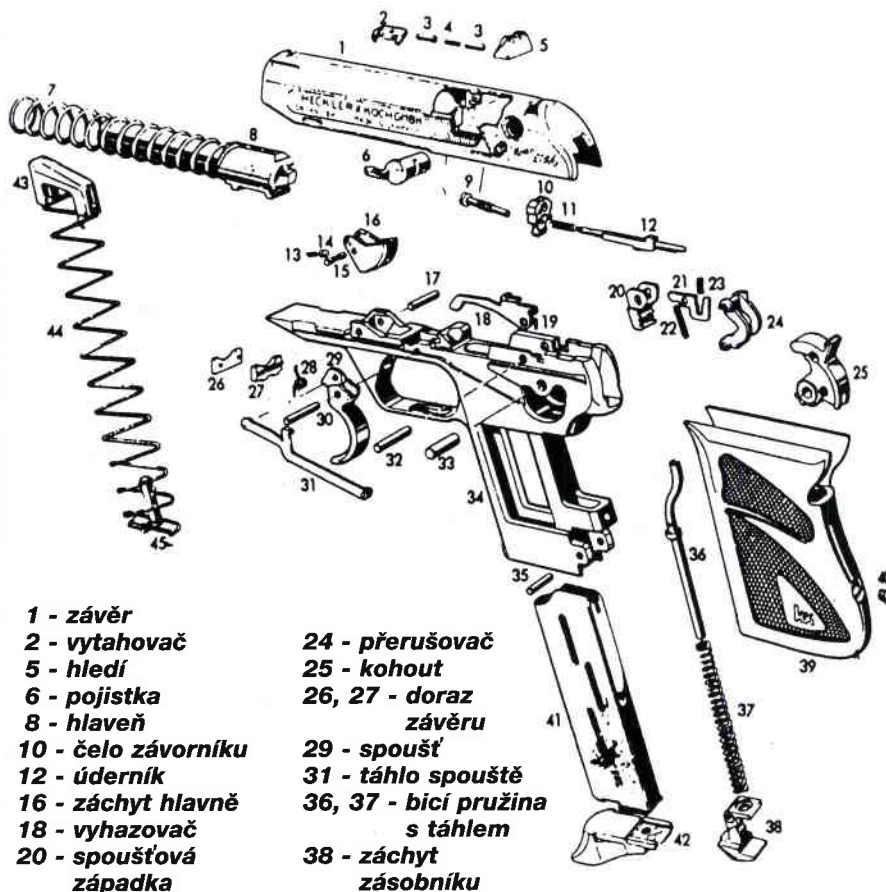
konci války. Závěr HK 4 je pravděpodobně zhotoven jako kombinace opracovaného odlitku a pláště ze silného ocelového plechu (podobné řešení se zkoušelo i při válečné výrobě Mauseru HSc).

Čelo závěru má dva otvory a pod nimi zajišťovací šroub. Při přestavbě na malorážkové náboje se musí čelo vyjmout a zápalník přesunout do druhého otvoru tak, aby mohl odpalovat náboje s okrajovým zápalem. Vytahovač má neobvykle dlouhý drápek. Je konstruovaný tak, aby zachytil okraj nábojnice všech čtyř ráží. Pojistku najdeme na

zadní části závěru podobně jako u Waltherů; v zajištěném stavu blokuje úderník. Nízká mířidla na horní ploše závěru mají provedení odpovídající době vzniku: pevná muška a stranově posunovatelné hledí v rybinovém zářezu.

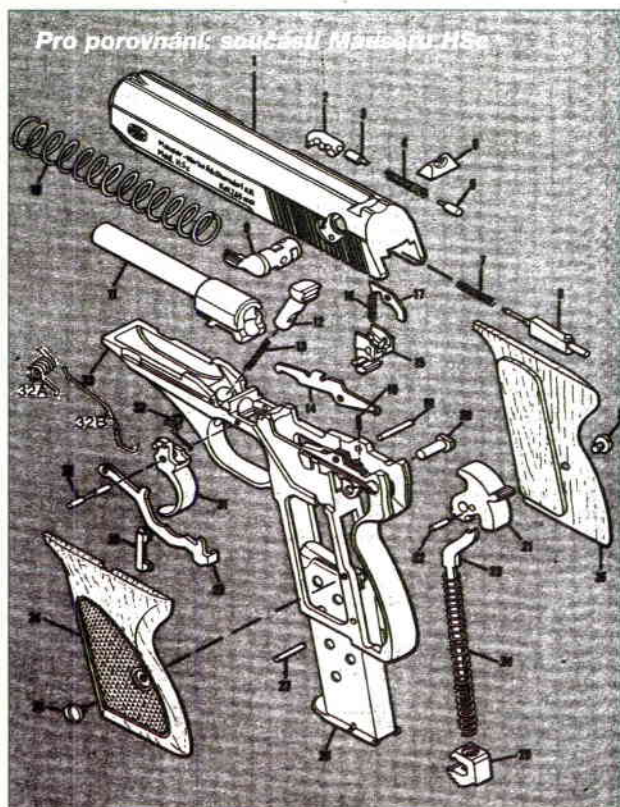
Rám pistole je tvarově i technologicky překonstruovaný. Na rozdíl od Mauseru chybí ocelová hřbetní část, která je nahrazena plastovým dílem spojeným se střenkami rukojeti. V rámu je výkyvně uchycen vyhazovač, který zároveň slouží k zachycení závěru v zadní poloze po vystřelení posledního náboje ze zásobníku.

HK 4 (popsány pouze hlavní součásti)

Souprava pro ráži 22 LR

Pistole je pečlivě zpracovaná. Všechny hrany jsou zaoblené. Povrch většiny kovových dílů je matový, boky závěru jemně broušené. Základní povrchová úprava je černým bryňrováním s černou plastovou rukojetí. Prodávala se buď samotná pistole v zákazníkém zvolené ráži (standardně 9 mm K) a s možností dokoupení konverzních souprav, nebo kazeta s pistolí v ráži 9 mm K a dalšími třemi soupravami.

Přechod na jinou ráži je u HK 4 velmi jednoduchý. Po kontrole vybití zbraně se stiskne segment v přední části lučičku. Posunutím závěru o několik milimetrů dopředu a zvednutím nahoru se oddělí závěr s hlavní. Z vnitřní strany závěru se zatlačí hlaveň dopre-

du, zadní konec se nadzvedne a hlaveň i s pružinou se dá vyjmout. Pokud se mění ráže na jiný náboj se středovým zápalem, stačí jenom vložit novou hlaveň s pružinou, pistolí složit a do rukjeti zasunout odpovídající zásobník. Při přestavbě na malorážku se ještě musí vyjmout čelo závěru, přesunout zápalník do otvoru pro okrajový zápal a znovu zašroubovat pojistný šroub. S typickou německou důkladností byl do malorážkové soupravy přiložen šroubovák správné délky a velikosti. Ráž je na hlavních vyznačena tak, aby byla vidět ve výhozním okénku a také zásobníky jsou zřetelně označené. Podle odborníků byla HK 4 velmi spolehlivá se všemi druhy nábojů.

Bohužel, očekávaný obchodní úspěch se nedostavil. Zbraň byla poměrně výrobně náročná a ve své kategorii patřila k nejdražším. Navíc přišla na trh v době přesunu zájmu směrem k výkonnějším rážím, zejména 9 mm Luger. Počátkem osmdesátých let výroba pistole Heckler & Koch HK 4 skončila, ale najdeme ji přinejmenším v mnoha sbírkách.

-CHL-